

nytte selve Beskyttelsen, men naar den har tilveiebragt saa gunstige Vilkaar, som her er Tilfældet, vil den være i Stand dertil paa det Allernærmeste. Dette er, hvad Tryk-papiret angaar. I Forbindelse hermed skal jeg oplyse om det Papir, som hører under Nr. 190, det simple Papir, der betegnes i Loven som ubrugeligt til Skrivning, Tegning og Tryk, at dette langtfra har saa høi en Told, og som følge deraf heller ikke saa høi en Beskyttelse som det nys omtalte, men hvad det ikke har ifølge Loven, har Administrationen været saa venlig at bøde paa ved en Fortolkning, som saandt Sted for en halv Snes Mar siden. Hvis jeg er rigtig underrettet, har Administrationen til-ladt eller forordnet, at Pakningspapir af forskellige Arter skal fortoldes som Skriv-papir. Jeg antager, at den ærede Admini-stration i saa Henseende vil beraabe sig paa, at det Papir, som skal fortoldes efter Nr. 190, skal være ubrugeligt til Skrivning, Tegning og Trykning. Nu ja, det kan jo ganske sikkert siges, at det Papir, som der her er Tale om, ikke i streng og bogstabelig For-stand er ubrugeligt til Skrivning, Tegning og Trykning, men vel at mærke, det Samme gjælder om alt muligt Papir. Jeg kjender ikke den Papirtort, som er ubrugelig til Tegning, Skrivning og Trykning. Der findes ikke det Papir, som en Mand med en let Haand ikke kan skrive paa med Blæk, og hvis man ikke kan skrive derpaa med Blæk, kan man skrive derpaa med Tusch, og hvis man ikke kan skrive derpaa med Tusch, kan man gjøre det med Blyant; endog paa Tag-pap kan man skrive med en Murmesterblyant. Der gives altsaa ikke det Papir, som ikke kan bruges til Tegning, Skrivning eller Tryk-ning. Lovens Mening er naturligvis — og saaledes har Loven ogsaa fra første Færd været forstaaet, indtil den omhandlede For-tolkning kom — at det Papir, der ikke i alminde-lig Brug benyttes til Tegning, Skrivning og Trykning, skal fortoldes efter Nr. 190. Dette er Lovens Mening. Dette Forhold maa gjøre det ønskeligt at træffe nærmere Be-stemmelse om, hvad der maa henhøre under Nr. 190 og hvad der maa henhøre under 191. Jeg har derfor ogsaa foreslaaet en Slutningsbestemmelse, som gaar ud paa at henhøre Alt, hvad der kan regnes til glittet, ferniseret, oliet eller paa lignende Maade be-handlet Makulatur-, Pak- og Pappapir til Nr. 190, hvilket for en Del af dette Papirs Bedkommende er at gaa noget videre end Loven af 1863, men for det almindelige Ind-paknings- og Pappapirs Bedkommende stemmer det med Loven af 1863 saaledes, som den naturlig blev forstaaet, indtil den om-

handlede Fortolkning kom, og saaledes som ogsaa den tilsvarende Bestemmelse i den tid-ligere Toldlov altid har været forstaaet. — Jeg holder her i min Haand disse forskellige Arter Papir, som ifølge Toldbestyrelsen — ja maaste er det den nuværende Finanzmini-sters personlige Mening — er at regne for Skrivpapir! Jeg veed ikke, om det ærede Thing mener, at det kan regnes derfor; man pleier i Almindelighed at bruge det til andre Niemed. Det Papir, jeg her seneft taler om, er det Papir, der i hele Forretnings-verdenen benyttes i videste Omfang, og hvor-ved der altsaa paalægges omtrent hele For-retningsverdenen en meget betydelig Afgift til Papirfabrikerne, som det ikke har været Lovens Mening at paalægge den. Hvad Tryk- og Skrivpapir angaar, har jeg allerede gjort opmærksom paa, hvor store de Afgifter, som paalægges Forbrugerne, ere i Forhold til Værdien. Det gjælder ikke blot Avispapir, men ogsaa en hel Mængde andre simple-re Papirtorter, der almindelig bruges af sam-tlige Papirforbrugere, en Mængde Arter af Skrivpapir, hvis Masse ikke er af bedre Kvalitet end det almindelige Avispapir, men som kun udmærker sig ved, at det er tykkere. Det bevirker jo imidlertid kun, at det til samme Vægt hører en mindre Flade; i Virke-ligheden er Papirets Pris i Forhold til dets Vægt den samme. Nu vil man maaste mene, at Papir er en af de Gjenstande, som i det Hele taget fortjene at bestattes, det er maaste ikke heldigt, at Bogliteraturen, Blad-literaturen og Papirets Anvendelse i Al-mindelighed har faaet en saadan Udbredelse som det har, det kan jo være, at man fra dette Synspunkt kunde ønske en høi Told paa Papir. Fra dette Synspunkt kunde jeg som sagt tænke mig, at man kunde hævde og forsvare, at Papirtolden skal vedblive at være saa stor, som den er. Dersom man her til Lands skalde nære den Opfattelse, ser jeg mig dog i Stand til at oplyse, at vi her til Lands i saa Fald ere omtrent ene om den. Jeg har i denne Anledning fore-taget en Sammenstilling mellem Papirtolden i de forskellige Lande, navnlig alle Landene i Nord- og Mellemeuropa, samt de nord-amerikanske Fristater. For at begynde med vore nærmeste Naboer, Sverig og Norge, er Sverig den Magt, der kommer nærmest i Papirtolden, ligesom det ligger os nærmest geografisk. I Sverig er Tolden paa Pak- og Makulaturpapir 2 Ore pr. Kilogram eller 1 Ore pr. Pund, paa Tryk- og Skriv-papir 10 Ore pr. Kilogram eller 5 Ore pr. Pund. Det vil altsaa ses, at Tolden paa en Brøk, nær er den samme som hos os, men vi ere dog en lille Brøk forud. I